

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ เป็นอย่างสูงที่ท่านได้เมตตาและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้เขียนมาโดยตลอด นับตั้งแต่เริ่มก้าวแรกในการศึกษารัฐศาสตร์ ในโครงการรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แห่งนี้ ทั้งที่ผู้เขียนไม่เคยมีพื้นฐานความรู้ทางด้านนี้มาก่อน และยังได้สละเวลาอันมีค่าของอาจารย์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทั้งที่อาจารย์มีงานมากมายมหาศาลแต่อาจารย์ก็ยังมีเวลาให้กับผู้เขียนทุกครั้ง “โผล่หน้า” ไปปรึกษาอาจารย์ทั้งเรื่องการทำวิทยานิพนธ์และปัญหาชีวิตจิตใจของผู้เขียนทำวิทยานิพนธ์ทุกท่านคงเข้าใจ นอกจากอาจารย์จะเป็นแรงใจที่สำคัญที่ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ อาจารย์ยังเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงที่กรุณาให้ความอดทนอย่างมากที่สุดในการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในต้นฉบับหลายต่อหลายครั้ง อีกทั้งยังให้ความอนุเคราะห์เรื่องทุนในการดำเนินการวิจัย ที่เป็นเสมือนน้ำหล่อเลี้ยงให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เติบโตขึ้นได้โดยไม่ติดขัด

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เดชา ตั้งสีฟ้า ที่ได้กรุณาสละเวลาอ่านต้นฉบับด้วยความละเอียดลออ ให้คำแนะนำอันมีค่าในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ละเอียดสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และทำให้ผู้เขียนมีความระมัดระวังมากขึ้นในการใช้ถ้อยคำและร้อยเรียงเรื่องราวต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์ให้เกิดความต่อเนื่องสมบูรณ์

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้กำลังใจผู้เขียนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และชี้ให้ผู้เขียนตระหนักถึงการทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความกระชับรัดกุมมากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ นุชเปี่ยม ที่ได้กรุณาตั้งคำถามที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ในการเขียนวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เมื่อครั้งสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ ทำให้ผู้เขียนได้ตระหนักถึงมิติความรุนแรงที่คาบเกี่ยวกันในสังคม

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เดชา สังขวรรณ ที่ท่านได้กรุณาให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่มีค่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านอาชญาวิทยา วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงสำเร็จสมบูรณ์ครบถ้วนไม่ได้หากปราศจากคำแนะนำและข้อคิดเห็นเหล่านั้น

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ และขอขอบคุณความดีและประโยชน์ที่จะเกิดจากการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แด่บิดา มารดา พี่สาว และญาติที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจมาโดยตลอด อีกทั้งผู้มีพระคุณที่คอยให้โอกาส และบูรพาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา

ความรู้ให้ผู้เขียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียน การทำวิทยานิพนธ์ และมีวันนี้ และแต่ท่านผู้เขียนตำราทุก ๆ ท่านที่ผู้เขียนได้นำมาใช้อ้างอิงในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ผู้เขียนหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นจุดเริ่มต้นของการตั้งคำถามในเรื่องของเวอร์กรรมที่ต้องมีการชดใช้ของนักโทษประหาร และร่วมกันสร้างกระบวนการที่ทำให้สังคมเกิดความเข้าใจและมีทัศนคติใหม่กับผู้ที่กระทำความผิด ด้วยชีวิตนี้เป็นของมีค่าหาที่เปรียบไม่ได้ และเป็นเพียงชีวิตที่ผู้คนสามารถมีได้แค่ครั้งเดียวจึงไม่ควรที่จะต้องถูกทำลาย

ร้อยตำรวจเอกหญิงธัญรัตน์ ทิวถนอม

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2550